

Plymouth, Pa., 24 Kovo.

Skaitydami korespondencijas iš lietuviskų dirvų, galime patėmyti labai daug pagirtinų mūsų darbų, kaip tautiszkūse, taip lygei ir dvasiszkūse, reikalūse. Norints tie darbai ne labai aiskiai kaip kada parodomi, kartais per silpnumą da ne pratusios prie tokio darbo rankos raszėjaus, bet ir iš tokių silpnų parodymų matome kiek naudos atneszė tie nemieganti budinimai, kurie ir dabar vis nesiliauje, bet kas kart vis stiprinasi įgaudami daugiau naujų spekų, ir platinasi, apimdami didesnius plotus tos mūsų dirvos, kuri labai reikalauje iszdirbimo, — nės baisei buvo jau apleista ir per tai prizelė visokių zolių, kurias kaip galint reikia praszalinti. Nors nū jų ne labai dabar yra baimės — ne nustelbs gerų augulių, bet kad mums patiems būtų geriau ir iš szalies einancziam būtų smagiau paziurėt ir už ką mus pagirt — turime praszalinti tas zoles; o jau padaryti tai, dabar ne taip labai sunku — jau gana prie to yra pasirengusių.

O kas gi yra tos visokios, praszalinimo reikalaujenczios, zolės, kurios auga ant mūsų lietuviskų plotų? Visi tie, kurie, savo budeliszkais ir ne doringais darbais, bjaurina ir stelbe gerus augulius lietuviszkos dvasios. Dvase ta atkuto lygei, kaipo grudeliai, iszbarstyti prieziuringo ukiniško sziltose pavasario dienose, leidzenti szvelnius diegelius isz derlingos zemės. O ir po teisybei tą dirvą, ant kurios mes dabar darbujemės, yra labai derlinga — nės nū vieno tiktai szaukimo iszauga daugelis gerų tėvynainių. Ir kai po tie diegeliai neapsistoje augę, sulaukus gerų dienų ir sziltų naktų ir ne kliudo jūsi nės jokios stelbenzcios zolės, taip lygei ir mus, kaip matyt iš sziaudieninio mūsų krutėji-

mo, ne sulaikys joki prieszai, kurie stato mums savo spęstus, norėdami slogyti ir maryti mus.

Tegul stato mums kartuves nedoras gudas — ir kiti draskytojai mūsų tautos ir tėvynės — nieku tas vis liks, ba jau perėjo tie laikai, kada mes statėme užpakalį savo kankytojams, o jie karszė kiek norėjo mus niekūm ne kaltus; mes gi kaipo avelės tylėjom ir tiktai mislise savo szaukėmės prie Dievo, idant Jisai sutrintų galybę tų mūsų budelių ir atsiųstų iszgelbėtojus isz tokio sunkaus vargo. Dabar jau visai ne taip darome: ne laukeme isz niekur pagelbos, nės neturime nū ko laukti, tiktai, su malda lupose, patys einame prieszais savo kankytojus, drąsiai atsiszaukeme priesz kozną, kuris kėsosi mus kūm nuskriausti ir vardą mūsų subjaurinti (ant paveizdos paimkime Chicagos lietuvius, kurie vyriszkaai pakėlė protestą priesz vieną isz angliszkų laikraszczzių, apmetusio mus baisesiu purvynu ir taip didzei mus pažeminusio: kad parokavo mus už niekiausia tautą, tauta neturinczia jokios senobinės atminties kūm galėtų pasirodyt priesz svieta). Stoje sziaudien už mus visi norints prie jų nesiszaukeme, kurie pasinere į praeitinę istoriję mūsų tautos, — tą parodo kalbos ant to paties protesto, kur didzei garsingi vyrai (anglikų) atsiszaukė apie mus kaipo apie tautą, kuri užsipelnė didziausią pagūdą nū visų tautų. Tai gi ar mes turėtume pasirodyt kitaip — negu apie mus kalbą, ar turime mes patys zeminti save, jeigu kiti, kurie tik dabar pradėjo mus pažinti, taip augsztina mus; ar turime jieszkoti priezasczių dėl savo paniekinimo — jeigu svetimtaucziai mus kele ugt į padanges? Ir ne tikt szis, bet ir daugel kitokių darbų atvertė ant mūsų atyda svetimtauczių

ir lenkiszki laikraszczziai, — atsiszauke dabar su pagyrimu už tai, kad prūsų lietuviai reikalauje įvedimo lietuviszkos kalbos mokslainėse, ir garbina mūsų kitus drąsius darbus.

Labai užemė manę straipsnelis isz keletos eiluczių, patilpęs „Garso“, apie mūsų nekuriūs lietuviszkus laikraszczzius — „Ukinįką“, „Varpą“ ir „Vienybę“. Pirmiausiai pasakytas dailus pamokinimas „Varpui“ bei „Ukinįkui“, už jų ne kuriūs straipsnius, pagal nūmonę „Garso“, vertus papeikimo; bet czionai ne ketinu parodyt szio pamokinimo, tegul szium tarpu pasilieka, gal kitu kart ir but mažu reikalingu tankiau jį atkartot dėl parodymo aniems tikro kelio (?) Po tam pagriebe ir „Vienybę“ ir sukerta, kad net ausise ir dabar skamba tas atgarsis. Czionai turiu nors pora zodzių atsiliept, dėl pasiteisinimo, gal da antru kart parugot, kad nieko ne atsakiau ant užklauso; tas zinoma ir yra ne gražu, kad viens ką klaustum, o kitas tylėtum isz to koznas suprastų, kad už ką nors supyko — jeigu nieko ne nor atsakyti. Taigi ir asz ne norėdamas su kuriūm nors isz savo brolių sznairūtis, nors trumpais zodziais atsakau: Užsipūlimas gūdotinio „Garso“ ant iszdavėjaus „Vienybės“ visai ne pagirtinas; kaip matyt ne labai laikomi pagūdoje „Garso“ visi tie isz mūsų tėvynainių, kurie daugiausiai prakaito iszliejo ir medegiszkai nukentėjo dėl gerovės mūsų, dėl apszvietimo ir iszliūsavimo savo brolių isz sunkiausios nelaisvės. Teisingai sziczion pritinka sekantis priezodis: — už gerą piktu moka. Toliaus, kaip matyt isz to straipsnio, nor sulaikyt ant nekuriu laiko, o mažu mislyje ir visai ne dūti įsikunyti, senei laukemo nū visų, uždėjimo namo emigrantų dėl mūsų

tautieczių, ateivių. Asz czion taip atsiliepiu: jeigu mes norime kokį darbą pradėti, tai pirmiausiai turime atrasti užvedėjus to darbo, po tam reikalingą dėl to medegą, o pagalios pradėti ir patį darbą. Kaip tai vis surasti? — mes ne galime tai padaryt pasislepę, turime prie visų akių sznekėt ir savo mislis parodyt. Taip lygei ir apie namus emigrantų — turime visi apie tai rupintis ir koznas padūti savo nūmonę; o pagal tūs padavimus mes galėsime ką nors pradėti. Pagirtinas labai ir užmanymas „Garso“, kas link įsteigimo namo emigrantų; tiktai už tai verta papeikt „Garsą“, kad vienas nor kritikavot visų užmanymus. Czionai ne vieno darbas.

Isz Lietuvos.

— Isz Suvalkų rėdybos.

Senapilėje buvo pavymui keli sensacijiniai atsitikimai. Persiszovė kareivis; prie to persiszovimo pasirodė, kokią baisesią spēką turi naujosios szaudyklės, įvestos kariumenėje: kulka perlindus skradziais per kareivio krutinę ir per storą medinę kazermių sieną, dar kas zin kur nulekė. Dailus iszbandymas szaudyklės — tik mes velytume, kad velyk tegul nebutų nės tokių bandymų, nės tokių paczių szaudyklių.

Antras atsitikimas — suėmimas kareivio, kursai yra „neisztikimas“ akise valdzios; sukompromitavojo jį laiszkas nū draugų, kuri kariumenės vyriausybes, perskaiczius, tūjaus iszdavė minėtąjį į rankas zandarų, kurie jį nugabeno kas zin kur, o gal ir visai bereikalo.

Toliaus — du szliubai katalikių su maskoliais stacziatikiais. Viena prasta tarnaitė, lietuvaitė, isztekėjo už lygiai prasto darbinjko, atsivilkusio į mūsų kraszta ant uzdarbių kacapo. Kita neva su

plunkenūta skrybėlaite ir susivaržius gorsetais — taip gi „panaitė“, iš skaicžiaus tų „kosmopolitkių“, kurios gata vos buti lietuvaitėmis, jai kyszinasi jaunikis lietuvys, arba lenkėmis — jai tikisi sugriebti lenką. Bet mus „kosmopolitei“ Dievas neprineszė jaunikio nė lenko, nė lietuvio, tik galas papynė siaurės sunų — guda, feldfėbelį — matykit da „vaiskavą“! Nebuvo iš ko rinktis, ir teko gudui. Tai gi jau čia kalti jaunikai lietuviai ir lenkai.

Dar toliaus — buvo prazuvs vaikas, jau nemažas, nės mokinosi mokslainėje, Kisielukas. Motina jau buvo apverkus jį, kaipo velionį, o iš azalies žmonės da nebuvo tikrai nusprendę, ar jisai įsmukęs į upę prigėrė, ar jį žydai ant velykų papjovė, kaip vaikas netikėtai atsirado. Mat jis tik buvo nuvažiavęs į kitą miestą, įsikirtęs nematant vežėjui į užpakalį karetkos.

Jai prie to pridėti dar tūdu atsitikimu, kuriūdu žemiaus išpasakosiu, tai pasirodys, kad žmonės galėjo, kiek tik norėdami atsiszneckėti, nesigriebdami seniai permaltų temų apie busiančias kares.

Vienas pažadėtų atsitikimų buvo su dviem kareiviais, kitas — su ukinjku ir zemskiu.

Minėtieji du kareiviai abu buvo geri pauksztukai — vanagų veislės. Vogė, kaip įmanydami, iš vieno. Retas atsitikimas tarp vagių — jiedu net pinigų buvo susirinkę. Iš visokio atsitikimo jiedu mokėdavo pasinaudoti, kad sustverti ką į savo nagus ir kiszenių. Bet vieną kartą nepasidalinę jiedu pinigų, zinoma — vogtų, susipyko ir vienas tyram lauke kardu su kapojęs kitą atėmė, kiek pas aną rodosi, pinigų, o pats paskui valkiojosi po kaimus ir slapstėsi kelias dienas, pakol palicije nesuėmė. Suėmė jį

Tarpuczių kaime pas ukinjka Czėsna, kada jisai su minėtu ukinjku loszė iš kortų. Sumintas prie visko prisipažino, da gi pasisakė, kad butų užmuszęs tą ukinjka su visa jo szejmyna, kad atimti tūs pinigų, kuriūs loszdamas matė pas ukinjka, — jai tik palicija dar kokią porą minutų nebutų jo suėmus. Kaip pats sakė, jau tik jieszkojo pagabios valandos, kad perskelti kardu galvą savo partneriui, o paskui butų ir ant kitų namiszkių parėjus eilia. Dabar tupi jisai kalėjime ir laukia sudo, kaipo dezertyras, žmogžudys ir vagis. Dailus titulai — ar ne tiesa?

Atsitikimas ukinjko su zemskiu buvo toksai, kokių labai daug esti, bet dėlto, man rodosi, ypacz reikia apie jį pasakoti. Ukinjkas R. iš Deguczių rengdamasis kur važiuoti, buvo vėlai mieste. Prie jo prikibo jam gerai pažįstamas zemskis ir prisikabino, kad pirktų jam degtinės, nės kitaip nepaleisiąs. „Vis tiek — sako — paszporto su savim neturi“. Ukinjkas nenorėjo lakdyti bestiją, dėlto tas pasiszaukė savo draugą, kitą zemskį, ir įsikirtę vienas į vieną skverną, kitas į kitą, vedė patubdytį į pestungę — už ką? na, užtai, kad zemskiui koserės nepripylė. Vedamasis ukinjkas pradėjo purtytis, net skvernai, zemskių laikomi, pradėjo trukti. Bet nė purtymas, nė riksmas nieko negelbėjo, zemskiai savo padarė. Ukinjkas paskui skundėsi atsakancziai valdziei į Suvalkus; iš Suvalkų parėjo paliepinimas Senapilės virszinjkui, kad jisai perkratinėtų tą dalyką. Virszinjkas perkratinėjęs viską atrado kaltinjkus. Tik tegul jums nesirodo, kad akise virszinjko buvo tie patys kaltinjkais, kurie akise skaitytojaus. Skaitytojas, zinau tikrai, kaltys zemskius, bet virszinjkas buvo visai kitos

nūmonės. Kokia jo buvo nūmonė, matyt iš jo nusprendimo: atidūti į sudą ukinjka už riksmą (za naruszėnėje nocznoitiszini). O zemskiams? — kas zemskiams, juk jie... pildė savo priderystes! O tu miela Maskolija! kaip tavije smagu gyventi ir kokiais puikiais ziedais žydi tavo „szventą teisybę“...

Oras pas mus dabar nepeiktinas. Buvo žiema „pabėgus“, pasidarė baisus neiszklampojami purvynai, net Szeszupės ledą vietomis iszneszė, bet priesz paczias užgavėnes patikotikėtai szaltis ir vėl žiema sugrįžo. Szalczių nėra, daugiausiai jai 3-4 laipsniais, kartais ir nū stogų varva. Neįstabu: ryt jau turėsime szv. Kazimiero, globėjo Lietuvos.

Žvalgunas.

— *Vilniaus rėdyba.* *Varenos* miestelije rado iszmėytas proklamacijas gudiszkoje kalboje, atsiszaukiančias į vietinius gyventojus, kad jie prieszjūtusi, kiek galėdami, priesz maskolius, arba, geriaus sakant, priesz valdzia. Tenais mokina gyventojus, kad jie kapotų telegraphų stulpus, ardytų plentus, naikitų viską, kas tik yra randava; abelnai, kad darytų ko daugiausiai blėdies ir taip ji nemilaszirdingai su žmonėmis apsieina. Sugriebtas proklamacijas padavė tyrinėtojui Chlopov'ui, o tas per spraunjka nusiuntė augsztesnei valdziai. Kas tas proklamacijas iszmėtė, niekas negali numanyti.

Dabar anais metais rasziau, kaip buvo perszautas gudas Kalinskis, didelis skriaudikas žmonių. Kiek jis praliejo aszarų ir sunaikino gyvenimų vargūlių savo dideliu besotiszkumu! Nudziugo gyventojai, dagirdę apie jo myrį... Tūjaus po jo smert' nuskriaustie jie pradėjo jieszkoti ir atsiimnėti nū jo naszlės iszplėsztus nabasznjko sklypus žemės.

Dieną 6 (18) Vasario buvo Vilniuje byla Izidoro Bakanausko iš Merkinės su Kalinskiene. Dar pernai Varenos sudas pripažino, kad Kalinskis neteisingai pasiszavino Bakanausko pievą, dėlto prisudijo atsiimti ją dabar nū naszlės. Bet naszlė apeliavojo į susivaziavimą teisdarių, į Vilnių. Liudinjkai Bakanausko taip aiszkiai parodė, o popieros, kurias Bakanauskas turėjo, patvirtino, jog ta pieva neteisingai Kalinskio pasiszavyta, kad jau nebuvo jokios abejonės. Matydamas tą prokuroras suriko atsistojęs, kad visi paliokai (t. y. lietuviai) užklupo ant naszlės ir nori nū jos atimti pievą, tad reikia bylą atidėti, o padaryti perziurėjimą ant vietos. Paskyrė sudzia 8-to „uczastko“, nors merkiniečiai deszimtouczastko, kad tos „iszirtų“ viską ant vietos, t. y. gerai apziurėtų, ar negalima kaip padaryti kokios suktybės. Vis tai dėlto, kad Bakanauskas lietuvys, o Kalinskiene — maskalka. O tempora! o mores!..

V. Stagaras.

16 d. Vasario, 1896 m.

Baltmario padangis.

Meldziu patalpiti į brangą „Vienybę“. Nekurie mūsų tėvynainiai tur stiprią viltį, jog kada nors ar vėliaus ar ankszcziaus, rusų valdzia visgi turės atidūti mums, mūsų spaudą. Kad tas atsitiktų, tai labai gerai butų tada mes susilygintume tikrai su kitomis tautomis, toje paczioje Rusijoje gyvenancziomis. Tai darydama gudų valdzia, nedarytų mums nei jokios dovanos, bet tikt atidūtų tą, ką neteisingai mums atėmė. Bet, kaip prisiklausai Russiszkių laikraszczzių giedojimams, tai rusų valdzia ir mislyti nemislije apie daleidimą mūsų spaudos Russijoje. Koznas vienas gudiszkas laikrasztis, tikrai ir

gieda, kad kaip nors greičiaus visus pakraszczius, kuriuose apsigyveno negudiszkos tautos, suvienyti, sulyginti su gudais, tai yra, kad visus tūs kurie nėra dar meszkintiniai ir nevartoja Rusiszkos kalbos, kaip galint greičiausiai tokius prie to privaryti. Kad, jeigu ir atsiranda vienas bei kitas Russų laikrasztis, katras ir pritartų mūsų reikalams, tai toje vietoje szimtai tokių yra, ka visa burna szaukia, kad: „gudija dėl gudų“, o kitos visos tautos, kurios nenor prie jų prisidėti, tegul isznyksta nū žemės veido: Gudai gerai patys prisipazįsta, kad: užgalėtojų nesudija“, (pobieditelei ne sudiat) tai yra, norints kasin kokias neteisības, gudai darytų, tai tas jų, vale, nės jų yra galė. Isz tos tai priezasties; zusta manyje viltis, jog gudų valdzia kada norints ant mūsų „susimylėtų“, ir atidūtų mūsų Lietuviszką, spaudą. Sztai neseniai isz Mintaujios vienas inteligentas, praszė kū ne su aszaromis valdzios spaudos dalykūse, kad daleistų iszleisti gudijoje norints viena, vienintėlį Lietuviszką laikrasztį, bet valdzia, neziurint ant to, jog tame praszyme, buvo nurodytos visos blėdys, paeinanczios per nebuvimą Lietuviszkų laikraszczių ir knygų spaudintų gudijoje; valdzia spaudos dalykūse, „neatrado už reikalingą“ daleisti. Norints maža nauda isz to butų jeigu jau ir daleista butų spaudinti Russijoje Lietuviszkas knigas ir laikraszczius, nės tokiūse tiktai ir tegalima butų raszyti; „gerus darbus“, bet vis-gi noris dėl lenkbernių butų ką parodyti, jog yra Lietuviszka spauda; o priduriant isz užrubežiaus, tai ir gerokai galima butų suszildyti suszalusius lietuvius.

Bėda mums yra, jog gudų standartai, polycmonai, ir kiti visoki czinovnikai, bet daug

didesnė bėda isz to, jog isz mūsų paczių lietuvių priviso daugybės iszdavikų judoszių. Kad ne tie prakeikti iszdavikai, tai ir pusės tiek bėdų ir visokių nelaimių nebutų, kaip dabartės yra, nės, maskoliszki sznipai, norints szuniszkas ūsles turėtų, tai vis-gi galima butų gelbėtis, o dar vėl yra prieszai lietuvių, tie jau prigul prie lenkbernių, kurie, budami lietuviais, visokiais budais rupinas sulenkinti lietuvius; tai kalba, tai apsiėjimais, tai knygapalaikėms ir kalendoriais; tai nū tokių lenko mamų nemažiau lietuviams bėdos yra.

Kaip girdeėjau, tai ir Rygos lietuvių paszalpos draugystėje nemažai tokių lenkbernių yra, nės, jei koks. lietuvis pradeda kokį lenkberni barti, kad nevartotų lenkiszkos kalbos draugystėje, tai ant tokio drąslio bent du-trys lenkberniai krinta ir žada net policijon nuvesti, bet laimė, lietuvių tame dalyke, kad policije nepriima tokių skundų, dar jų kęsi isz lenkbernių: net ir paczioje valdzioje bent keli lenkberniai yra. Girdeėjome, jog keletas valsčių isz Kauno rėdybos esą padavę praszimus ant ciesziaus vardo meldami spaudos daleidimą. Taip-gi ir tai turiu praneszti, jog laikrasztyje valdzios, „Pravitelstvennii Viestnik“, N 30 1896 mete, daleista spausti viena mažą knygutę po vardu „Zeeatas“ komedije vienoje veikmėje ir tai, lotyniszkomis raidėmis. Bet ar bus toliaus-daugiaus nezinia.

Baravykas isz Puszinės.

Isz Kitur.

Suvienytos Valstijos.

— *New Yorkas.* Korespondentas „Heraldo“ isz Washingtono, sako: ne yra tai visai slepema ypatoms, turinczioms susineszimą su prezidentu, kad jį labai užima

klausymas apie pripazinimą kubanieczzių už kariaujenczia pusę. Sziose dienose jisai kalbėjosi su tulaais sznariais kongreso ir prisiminė, kad toks pripazinimas nelabai gal buti naudingas dėl Suv. Valst. Sznariai kongreso, szalinįkai kubanieczzių, atsiliepe, kad karė su Ispanije yra tiktai pikniuku amerikonomams. Prezidentas-gi sako, kad karė su kokia nebebuk vieszpatyste gal-skaudingai atsimuszti ant prekybos ir paguldyti daugelį žmonių, jeigu negreit pasibaigtų karė.

— *Philadelphia Pa.* Garlais iszplaukęs isz czion, laimingai dasiekė Kubą ir tenai iszkrovė vioskių kareiviszkų įnagių dėl naudos maisztinikų. Kitas laivas, kuris taip-gi isz czion iszplauks, veža daugybes visokių įnagių ir keleta kanūlių dėl maisztinikų. Jeigu maisztinįkai atlaikys tai, tai spēkos jų pasididįs ir galės drąsiau žiurėti ant Ispanų.

— *Naujas Yorkas N. Y.* Perez Suniga, rėdytojas gazietos „La Fraferida“, kurią uždėjo G. Gomeza, tapė paimtas m. Cienfuegos laike muszio. Jisai slapta vazevo dasiznoti padėjimą maisztinikų. Bus dabar statytas priesz kareiviszką sudą.

— *Managua, Nikaragua.* Randava kariumenė sumuszė revoliucionistus ties Pital arti miesto Momotombo. Isz abiejų pusių daugelis krito negyvais. Zelays, prezidentas tos republikos dabar jau ramesnis.

— *Toronto Ont.* Po visą szalį iszsiuntinėje cirkuliarus garsinanczios, kad Dideji Britanije apvogė Kanadą su pagelba kanadijiszko rando. Randas, dasizinojas apie tai iszdavė paliepinus idant sugautų kaltinikus tų cirkuliarų.

Kanada nor buti neprigulmin-ga nū Anglijos.

— *Washington, D. C.* 17 Kovo. Senatorius Lodge perstatė vakar Senatui apie aprubeziavimą emigracijos į Suv. Valst. Laike ilgos kalbos perstatė jisai, ar visai neįleisti emigrantus į Suv. Valst. arba įleisti tiktai tokius, kurie moka skaityt ir raszyt ir nebus sloga sziam krasztui. Jeigu mes norėsime, kalbėjo Lodge, kad mūsų darbinikų padėjimas buvo geras, turime uždrausti įeiti emigrantams tamsunams, kurie yra aklaūs konkurentais amerikoniszk darbinįko, nės sumazina pe savo neiszmintį užmokestį u darbą. Labjausiai neturim įleisti: Valakų, Gudų, Vengrų, Lenkų, Azijatų, vienu žodziu visų tų, kurie nemoka n skaitymo nės raszto. Kalbo jo traukėsi daugiau kaip adyną ir iszriszimas to įneszimus perdūtas ypatingai kom sije.

— *Paryzius.* Valakai, kurie nenor eiti ir kariumen bėga į Prancuziją daugiausia

— *Paryzius.* Depesza i Kairo (Aprikoje) danesz kad 1.000 angliszku kareiv pribuvo czionai dėl pagelb angliszka ekspedicije Egipte.

— *Roma.* Czionai susitvėrė naujas gabinetas, kurio sznariais yra: markyzas di R dini, kaipo prezidentas ministrių ir ministeris vidurių reikalų; jen. Riccotti, m kariszkas; Permoneta, kai minist. užrubezių reikalų; Branca, min. finansų; Colombo, minist. gerybių; Peramin. publicznų dardų; Giardiini, min. zemdarbys; Costa, minis. apszvietos; C mine min. žygunės ir telegrafų. Nauje ministerije pri programą konservativną.

si nauji minist. prisiekė

rynge.

— *Roma.* 17 Kovo. Naujas premjeras mark. Rudim perstatė naują gabinėtą Stubbai deputatų. Kalboje savo jisai išsireiškė, kad visokios paskalos buk randas norys surishti sądarą su Abisyniję — yra neteisingos; Valakai ne nor protektorato ant Abisynijos, bet nori užlaikyti prie savęs, kaip iki sziol valdė.

— *Roma.* Prezidentas minis. Rudini telegrapavojo Baldisserui, virszinjkui armijos valakiszkos Abisynijoje, kad ne už ilgo atsius jam pagelbą ir laimingiau tūmet galės traukti savo darbą.

— *Havanna.* Gomez, Maceo, Lacret ir kiti vadai maisztinjkų susivienijo rytuse nū prov. Havannos arti Nueva Jaz. Sako, kad jie nor mes-tis į tą prov. Randavūse ratūse nelabai užkenczia tokių maisztinjkų žingsnių. Kaip girdėt didesnė dalis ekspedicijos Col-lazo su amunicije laimingai išsėdo ant Kubos. Dėlei to valdzia pribijo, kad maisztinjkai, turėdami iki valei amunicijos, panorės tikro muszio. Zinia apie pripažinimą per kongresą Suv. Valst. kuba nieczių už kariaujenczią pusę, jau daėjo į taborą kubanieczių.

Kaip danesza, tai maisztinjkai apėmė miestą Sagva de Tamino.

Domingo Bitarto, valdytojas plantacijos Oyalite, padavė skundą į konsulatą prancuziszką priesz Ispaniję, už paniekinimą per ispaniszkus kareivius prancuziszkos veliavos. Konsulas apie tai praneszė randui prancuzijos.

— *Key West Fla.* Ties miestu Jiguiabo buvo susirėmimas Ispanų su maisztinjkais ir Ispanai likosi sukulti; maisztinjkams liko daugelis ginklų ir amunicijos. Maisztinjkai po vadovyste majoro

P. Arrango, paėmė m. San Antonio de Rio Blanco. Pionys, pamatę maisztinjkus, išsiuntė majorą miesto, kad tasai pasakytų, jogei jie patys pasidūda, ir išdavė maisztinjkams 80 szautuvių, 2.000 patronų ir 20 isz savo valios pristojų prie maisztinjkų. Arrangi su savais traukė tolyn ant plant. Ovideo ir czionai susirėmė su Ispanais, kurių buvo 300. Ispanai likosi sugrusti ir paliko 20 užmusztais. Nū czion jie pasineszėjo ant Campos de Florida ir, sutikę trukį, ant kurio buvo 500 ispaniszkų kareivių, sulaikė trukį ir iszdobė Ispanus.

Daugelis szalinjkų maisztinjkų pasodyta per ispaniszką valdzia į kalėjimą Morro.

— *Havanna.* Garlaivis „Santo Domingo“ atplaukęs czionai isz Montevideo, atvezė 109 savvalius, kurie stos į eiles ispaniszkos kariumenės kariaujanczios priesz maisztinjkus.

Maisztinjkai paėmė miestą Batabano ir, sudeginę didesnę pusę to miesto, pasineszė į prov. Pinar del Rio.

— *Havanna.* Per neapsižurėjimą ispaniszkų vadovų, prazudė jie bereikalingai daugelį saviszkų. Maisztinjkai mat padegė plantaciję arti Mariano pr. Havanna. Ispanai, pamatę tą, leidosi pabausti jūs. Vienas isz vadovų ispaniszkų greicziau atkako į tą vietą, tūm kart kaip kitas ispaniszkas vadovas su savaisiais paskiau kiek czion pribuvo. Pirmutiniai, pamatę antrūsius, pamislyjo kad tai maisztinjkai ir pradėjo į jūs szaudyti, antriejie taipgi ne apsileido. Buvo tai nakties laikia. Kadą gi susiėjo visai arti abi pusės, tai pasimatė savo paklydimą. Vadovai bus statyti už tai priesz kariszką sudą.

— *Havanna.* Maisztinjkai sudegino tiltą ant gelezinkelio

arti Coatajales prov. Matanzas.

— *Managua.* Czionai didelis džiaugsmas isz priezasties to, kad randavi kareiviai sumuszė revoliucionistus, arba Leonistus, pramintais nū miesto Leon, kuriame revoliucionistų randasi ypatingas kariszkas biuro. Po dvidieni-nio muszio ties miestu Metapa krito apie 1.000 žmonių ir randavi kareiviai apėmė tą miestą. Miestas Metapa guli departamente Seternrional arti rubeziaus honduraskos republ. Miestelis Mora patsai pasidavė armijei jen. Zelaya, vadui randavos kariumenės.

Prezidentas republikos Honduraso iszsiuntė pagelbą randui Nikaragujos.

— *Madridas.* Gabinetas nežiurint ant depeszos jenaralguber. Weylerio, kurioje jisai daneszė, kad nereikalauje daugiau pagelbos; nutarė paszaukti 60.000 naujų kareivių, kuriūs ant kožno pareikalavimo bus galima isziūsti ant salos Kubos.

Czionai pasirodė 10 d. Kovo pamfletas po antgalviu: „Suvienytos Valst. prieszais Ispaniję“. Apie susatymą jo kaltina senorą Valerą, buvusį ispaniszką ministerį Washingtone.

„Corespondencio de Espana“, garsina, kad Ispanije dėlei prikaltos Anglijos, nutarė dūti Kubai autonomiję, bet ant tokio pasirėmimo, jeigu kaip Anglije taip ir Suv. Valst. prisizadės but pagelboje, užbaigime revoliucijos ant Kubos.

— *Madridas.* Depesza isz Havannos danesza, kad ispaniszka kariumenė bus su-traukta prov. Matanzas dėl privertimo maisztinjkų priimti didelį muszį.

— *Viena.* „Neue Freie Presse“ atlaikė depeszą isz Petropilės, kurioje danesza,

kad caras apdovanojo karalių Abisynijos, Meneleką II orde-riu szv. Jurgio. Petropilėje tikisi, kad Menelekas II praszys Rosijos iszmaiszyt į tarpą jo ir valakų dėl apstabdymo maiszto. Abisynije butų apszaukta neprigulminga, Valakai iszguiti isz Aprikos.

— *Londonas.* „Morning Post“ patalpino depeszą isz Paryžiaus, isz kurios matyt, kad prancuzije karsztai sujudo priesz anglikus, todėl, kad Anglije iszsiuntė kareiviszką pagelbą Valakams į Sudaną. Valakai, kaip girdėti su dideliu džiaugsmu laukia pribuvant anglikų. Randas prancuzijos kaip iki sziol rupinosi apie užlaikymą sądaros su Anglije, taip dabar nor suardyti. Toks žingsnis Anglijos skaudziai nepatinka ir Rosijei. Randavūse ratūse Prancuzijos tvirtina, buk Anglije tyczia kirszina Prancuziję.

— *Londonas.* Korespondentas „United Press“ isz Konstantinopilės telegrapavojo, buk ant salos Kretos pakilo anti-turkiszkas judėjimas ir buvo nugalabjta daugelis Turkų.

— *Londonas.* Korespondentas laikraszczio „Daily News“ isz Berlyno telegrapavoje, kad dr. Peter's atsisakė nū urėdo prezidento Berlyniszko susidraugavimo kolionijiszko.

Neperseniai iszdavė jisai cirkuliarą, kuriame paaiszki-na, kad visoki užmėtinėjimai ant jo laikia tarimų Rodoje vieszpatystės, kas link biudziato kolionijiszko, yra viltvilin-gi. Jisai praszė kunigaikszczio Hohenlohe, kad tasai pavelytų jam pasiteisyti tame ant-sudo.

— *Du Bois, Pa.* 23 Kovo sziądien 9 adyną ryte atsitiko baisi eksploezija gazo, kasyklose Berwind White, kame 13 ypatų smertį rado. Visi ang-

lekasiai paliko skaitlingas parafilijas išskiriant vieną, kuris buvo da neženotas.

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

— Isz Scranton, Pa. 14 d. Kovo 1896 m. Meldimas uštarymo.

Pagūdota rėdystė „V. L.“ meldžiu szirdingai patalpjt į jus garbingą laikrasztį, szj mano szirdingą meldimą.

Mieli broliai! pradedant raszyt szj menkos vertės rasztelį, nežinau kaip ir nog kur pradėt raszyt; ba zinokit broliai jeigu pradėcziau raszyt apie Scrantono parapijos reikalus nog pradžios, kaip mes gavom szj kunigą; tai galima but priraszyt didoką knygutę. Todėl mislyju kad bus naudingiau, jeigu paraszysiu trumpiau, kaip galėdamas aiskiau, ir ne užimdamas tiek „V.“ skaitytojų.

Kaip tikt mes gavom szj, dabartinį kunigėlį, tai tūjaus suszaukėm mitingą ir iszrinkom du komitetus, pagal kunigo norą. Praėjus kokiam laikui, ant kito mitingo jau reik kitus rinkt, nės szie pasirodė negerai. Pabuvo tie kiek laiko – ir tie, sako negerai, iszrinkom treczius, ir szie treti niekai. Na tai kiti žmonės sako: reik rinkt gerus katalikus, jau bedievių nerinksim; iszrinko jau pagal kunigo ir visos parapijos norą ketvirtą komitetą, ir jau tikrai gerus žmones, tikrus katalikus; na ir ziurėsim kas czia bus. Suėjom vieną kartą pas kunigą ant mitingo ir užsiminėm apie knygas, apie kvitąs. Tū syk pabaigėm mitingą ant nieko. Susirinkom kitą syk; ogi ziurim jau mūsų kunigėlis ima raukytis, už tai kad mes emėm ziurėt į knygas. Po tam jau ir ant mitingo neateidavo. Susirinkom kartą, o kunigo vis nesulaukėm. Susirinko antru syk, ir vėl nėra. Na tai visas komitetas sakom

sekretoriui: „ateik tu ryt vienas ir sutraugdinėk isz kvitų į knygas“. Suėjas su mumis jisai sako, kad kunigas nedūda, sako pats sutrauksės. Na tai, kaip szitaip, tai parapijė užszaukė mitingą ant salės, (ne bažnytiniam sklepe), ir nutarė didumu balsų, kad atimt isz kunigo knygas ir sutraukt isz kvitų viską į knygas. Iszrinkom tris vyrus ir liepėm nueit ir paimt isz kunigo knygas. Nuėjo tie; ogi jisai sako: ateikit ryt, tai atidūsiu. Atėina tie ant rytojaus, o jisai sako – nedūsiu visai. Po kiek laiko szauke mitingą jis pats ir klause pas visą parapijė, ar atidūt knygas komitetui, ar pas savę laikyt. Suriško visa parapija: atidūk, atidūk! na tai gerai – sako, – atidūsiu, ateikit ryt ir pasiimkit. Nuėjom asztūni vyrai; ogi jis vėl nedūda knygų ir da sako – iszeikit isz mano namo. Suėjom po tam visi pas prezidentą ir susznekejom eit pas vyskupą. Nuėjom pas vyskupą; vyskupas sako, kad jūs turit kunigą, tai kam jūs praszot kito, asz negaliu dūt kito. Komitetą pamokino kas zin kas, kad užrakyt bažnyčią ir ne įleist kunigo; tai tada turės pats iszeit. Na tai jie taip ir padarė; kaip tik jie bažnyčią užrakino, tai kunigas su palyemonais suėmė jūs ir pas skvajerą, ir da po lietuviszkus laikraszczius iszvadino jūs „lietuviszkais szeripais“.

Nū to, aptykom ir laukėm visi, patys nežinodami ko. Dabar, isz pradžios szio. m. pasidaro ten koks nesutikimas pas jį ir gaspadinė apskundė jį (?...zec.). Senas komitetas dagirdės apie tai iszėmė varentą, pas vyskupą nuneszė ir emė praszyt, kad dūtų parsiszaukt kitą kunigą, dėl suitaikymo jų su kunigu ir padarymo kokios tvarkos. Vyskupas ant to sako: asz negaliu jum dūt kito kunigo, ale jeigu ir dūcziau kunigą vis

ne kas bus isz to naudos. Kad taip tai praszom dūt kunigą nors velykinės iszklausyt. Tai vyskupas vėl ant to taip sako: kiek asz turiu lietuviszkų parapijų, visur vienas kunigas gal iszklausyt nūdėmių o tik jūs – sako – ne gal iszklausyt eikit – sako – ba nedūsiu kito kunigo. Na tai matot mieliausi broliai, kokia teisybė ir sakykit, ką dabar mes turim pradėt, ir kur teisybės jieszkot? Meldžiam visų brolių, kad užtartumėt už mus ir parodytumėt mums kelę, kuriūm turim eit, ir ką mes turim daryt, kad ne liktumėm prapūlusiais; kad ne liktumėm visi bedieviais, kad neliktumėm atskalnais? Szaukėm mes, Scrantono lietuviai uštarymo. Norėtume ir norim su kitų miestų lietuviais stot į glitą ir keliaut spartu žingsniu, kaip dvasiszkūse reikalūse taip ir tautiszkūse. Bet mes ne įstengėm to padaryt, o per ką? Per tai, kad mūsų dvasiszkas vadovas neszauke mus į vieną kūpelę, ale da vaiko ir skirsto į daug partijų ir per tai daro visokius nesutikimus. Gėda mums, kad mes nekelem katalikiszkai – lietuviszko vardo, bet da žeminam!

vienas isz seno komiteto.

— Scranton, Pa. 16 Kovo. Vardan teisybės.

Garbinga rėdystė „V. L.“ meldžiam szirdingai patalpjt į jus garbingą laikrasztį szj mūsų atsiszaukimą, kas link korespondencijos isz Scrantono, patilpusios 3 N. „Ryto“.

Pirmiausiai tasai mūsų parapijonas isztare, kad mūsų parapijos reikalūse, kalti patys parapijonai, katrie yra isztvirkia girtūkliai, pasileidę ant visų pusių ir t. t. Teisybė – yra blogų pasileidėlių žmonių, bet asz užtikrinu, kad mes turim ir gerų ir labai gerų žmonių, ir daugiau negu blogų arba kokių pasileidėlių. Tie mūsų geri vyrai dirba dėl labo lie-

tuvystės ir katalikystės; kurie aukauje savo triusą, savo visas pajiegas ir nesigaili savo žygio dėl kokio lietuviszko ar katalikiszko reikalo. Pagal mano nūmonę – tai už tai tasai parapijonas apdrėbė Scrantono parapijonus purvais, ir visokiais pasileidėliais iszvadino, kad jie jieszko teisybės ir nori, kaip ir jisai pats sako: iszgaut isz kunigo knygas, ir nori isztirt – kaip yra vedamos tos knygos, kurių jau veik metai, kaip isz parapijos niekas nemato ir nežino kas ten yra. Paskui vėl parapijonas sako, kad į bažnyčią kelintas tiktai eina. Tai asz ponui parapijonui taip atsakysiu: galbut ponas parapijonas pats neina į bažnyčią, tai ir nežino kiek eina žmonių į tą bažnyčią. Jeigu eitų kas nedėlnienis į bažnyčią, tai asz užtikrinu, kad tūm syk ir pamatyty kad žmonių kas nedėldienis kone pilna bažnytėlė; nors daros visoki nesutikimai mus parapijoj; o jeigu but geras rėdas ir sutikimas, tai asz mąstau, kad kas nedėldienis but pilna bažnytėlė gerų parapijonų. Paskui vėl sako ponas parapijonas, kad, daugiausiai isztvirkeliai kaltina gūdotiną kunigą Pežą, kad jisai neatidūda knygų parapijos, ir girdi, kad kunigas ir norėtų atidūti, tad kamgali atidūti? Tai matot, kad parapijonas pats pasirodo ne daug ką numanantis, kad negal sav iszreikszt, kaip parapijos knygas užlaikyt. Tik meldžiu parapijono pažvelgt į lietuviszką dirvą Amerikoje: kiek yra lietuviszkų draugysčių ir parapijų, ir kiek yr visų kasierių, o ar daug girdėjo kad but kur iszbėgę, netai su knygom, ale su kasa, kur yr vertės ne ant trijų keturių dol., bet ant kelių szimtų. Tai-gi mą rodos, kad su mūsų knygom, galima lengviau padaryt, negu su kasom, už kurias užsistato tukstanczius, o už mūsų knygas, pagal mano

nūmonę, užtektų ir \$100. Potam parapijonas isztarė, kad prezidentai jau daugiau bus kaip pusė metų, yra du: vienas yra tikras prezidentas nog kunigo pusės, o kitas nog pusės prieszinjku. Mą rodos, kad niekad ne gal but visa parapije prieszinjke kunigui, tik kunigas priesz parapijė, ba reikia zinot, kad už kunigą eina kokia deszimts ar dvylika ypatų; o ką apie tikrybę prezidentų – tai tiek galių pasakyt, kad parapijos prezidentą rinko visa parapije, o ir pats kunigas, bažnytiniam sklepe patvirtino. O kunigo prezidentą rinko tikt kunigas ir kunigo keli szalinjikai. Teisybę pasakius ir asz pats tą syk buvau iszrinktas komitetu, ale, suszankus, kunigui, mus komitetą ant mitingo į kleboniję ir, pamaczius, kad ir mes neužtarem už jį, bet jieszkom teisybės, – tai nustojo jisai mus vadines savo komitetu ir dabar mus kunigėlis neturi jokio komiteto, nei prezidento ir sėdi vienas laukdamas nezine ko. Na ir vėlei parapijonas užpūla ant parapijos, kad kunigui pinigų nedūda jau daugiau, kaip pusė metų. Tai-gi matot, mieli skaitytojai kaip-gi gal žmonės dūt pinigus kunigui, jeigu kunigas ne apsieidinėja su žmonėm prigulincziai, jeigu per pamokslą nemokina žmonių – bet atsistojas sako: asz prezidentas ant szitos parapijos, asz gaspadorius asz bosas, o jus visi szliupiniai. Ir vėl, kam gi kunigas visur viską ant savės raszo? Pirmiausiai kasieriaus bilas, paskui klebonijos daiktus ir sklepo kontrolaktą tur užsiraszė ant savę.

Ir toliau iszvadina parapijos komitetą ir prezidentą tamsuonais, ir su kokiais ten ragais! Už kunigą eina keletas ypatų; bet kad vyskupas kunigą užtare ir nenor klausyt ką parapaje meldže, tai dėl to viskas taip ir eina pas mus. Vysku-

pas sako: iszvarykit jus savo tą daktarą ką czia yr, ir neklausykit – sako – jus jo. Toliau tasai parapijonas sako, kad kunigas daug gero yra padaręs dėl Amerikos lietuvių. Mes tam, nedaug prieszinamės, gal jisai ir padarė gero kur; o pas mus ne – tik blogo. Ba suardė jis, mus parapiją ir iszskirstė mus kaip aveles bludnas. Ir nezinom mes Scrantono lietuviai kokiū keliu keliaut, ką veikt ir ko maldaut, kad ir vėl susilietume į vieną kūpele, ir pradėtume triust, kaip pirma triusėm visi isz vien. Neturim daugiau ką pradėt, kaip tik szaukt Vieszpaties Dievo kad teiktus jis mus ant szio svieta neapleist, o posmert pas savę priimt. Tik Dieve o Dieve! iszklausk mus szaukenczius, ir pastiprik mus bažnytiniūse reikalūse! O dabar meldžime mes Scrantono lietuviai Rėdystės „Ryto“, kad atszauktumėt tą paniekinimą kas buvo parodyta korespondencijoje „Ryto“ N. 3., kur iszvadina Scrantono lietuvius nevidonais, valnamaniais ir niekszais; ba gal numanyt ir pati „Ryto“ rėdystė, kad negal but visi Scrantono lietuviai niekszais, jeigu niekszų yra 20, o gerų lietuvių katalikų 200 arba 600. Tai-gi mes, kaip visos Scrantono parapijos komitetas, meldžem rėdystės „Ryto“ szį neteisingą paniekinimą atszaukt ir kitą kart ne apjūdīt. Pasiraszom: Jonas Szivis, – prezidentas; Jurgis Zimaviczia, Jūzas Tamuliunas, Vincas Blažys, Jūzas Gudiszkis, Jonas Raulynaitis ir Jonas Tamuliunas – kunigo Komitetas.

— Garbus rėdytojau „Vienybės“. Malonigai praszome patalpiti „Vienybės“ zemiau paraszytą keletą, zodzių apie musų teatą:

Lietuviszkas teatras Chicagoje. „Trys Sziaulėniszki Filozo-

pai“. Surėdytas per draugystę Simano Daukanto. Bus atgrajitas nedėlioje, 12 Balandzio, 1896 m. Vorwaerts Turner salėje, 251 W. 12-th st., arti Halsted st. Chicagoje.

Trys Sziaulėniszki Filozopai 1) Simeonas Szuvas, tapęs maskolium – Simeon Szuvov, o nū žmonių pramītas: Simas Nusuktsprandis. 2) Jurgis Rakanas, tapęs maskolium – Grigorii Rakanov; o nū žmonių pramītas; Jurgis Gaudagrazius. 3) Jūzapas Žvirblis, tapęs maskolium, – Osip Worobjov, o nū žmonių pramītas Jūzas Gaudamergis. Taipogi bus parodyti ant scenos gyvi paveikslai pasielgimo: I, Darbsztaus ir doro vaikino, Povylo Szatkaus, kurs už savo darbsztumą nū dtaugų buvo pramītas knjgaknisiu. II, Lauryno Bakanosio, seno ukinjko, tėvo vieno isz Sziaulėniszkių filozopų, kursai labai daug iszkentėjo nū maskolių ir isz priezasties nedoraus pasielgimo sunaus savo. III, ukinjko Mateuszko Pauliukonio, kurs pargabendavo isz Prusų lietuviszkas knjgas ir paslaptigai pardavinėdavo, kurs per tą daug iszkentėjo isz priezasties nedorybės maskolpalaikių ir zydu. IV, zydo karczemnjko, kurs dėl geszefto akise rodė savę prieteliu, o už akių dėl pelno atidūda Mateuszą Pauliukonį į rankas maskolpalaikių. Bus taipogi ant scenos parodyti paveikslai pasielgimo: kunigo, pristovo, Policeiskių, ir t. t.

Drauge su graudingais atsitikimais gyvenime musų lietuvių, galima bus matyti ir jūkingus ir kiekvienas turės prisijūkti iki valei.

Tokio teatro lietuviai da niekad os ne yra matę, todėl meilingai užpraszomi yra visi lietuviai ir lietuvaītės ateiti ant to teatro. Užtikrinam, kad kiekvienas bus užganėdintas. Todėl visi lietuviai užpraszomi yra susirinkti ko-

daugiausiai, nės kas neateis, tai po tam gailaus, kada dasizinos nū tų, kurie pamatys tą teatą, bet tada bus jau per vėlai.

Įtalpa teatro yra paimta isz tikrų atsitikimų Lietuvoje nū 1875 m. iki 1889, o tie atsitikimai yra labai svarbus ir užimanti.

Po teatro balius. Laike teatro ir ant balius grajjs puikiausia muzykė. Teatras prasidės tūjaus po 7 adynai vakare. Duryš salės atsidarys 6-tą vakare.

Pryszakinės sėdynės 50 centų.

Antrosios sėdynės 35 centų. Įzenga 25 centai.

Komitetas.

— Scranton, Pa. 19 diena Kovo 1896 m. N. 11 „Vienybės“ buvo patalpita korespondencija apie gyvenimą nekurių Scrantono lietuvių ir buvo minėta apie visokius jų netikusius paproczius.

Neilgai laukus sztai kas stojosi: 17 d. Kovo Utarnjko nakti lietuviai užmuszė Joną Mickų (taip-gi lietuvi). Jisai paeina isz Kauno rėd., Reseinių pav., Viduklės parapijos; buvo vedes antrą paczią. Žmonės kalba, kad isz priezasties savo paczios pasiliko užmusztu. Isz tų piktadarių jau du suaresztavojo, o kitų da nezine.

Szv. atminties Jonas Mickus prigulėjo prie draugystės szv. Jūzapo, ir pasiliko palaidotu su misziomis. Didei mums liudua ant szirdies girdint apie tokius darbus musų tautiecių.

Scrantonietis.

Praneszimas apie emigrantus.

Nū szio Kovo mėnesio daugybę emigrantų grazina atgal, kurie kaslegarnėje pasisako, kad jau turi darbą arba esą dailydėms (meistravi) tai tūjaus tapsta grazinami ir nės joks agentas, nės giminės negal jų pajū paimti. Kurie-gi pa-

sisako, kad netur darbo ir esą prastais sodieciais, tai tie tapsta atvalniti ir atiduti ant ranku agentu, arba farmeriu. Kurie vaziuje i tolesnius miestus pas gimines arba pažystamus, turėdami adresus anu o uz kele netur kum uzsimoket (čia reikia pasakyt, kad tik tai deszimas procentas turi pinigų, dėl uzsimokėjimo uz kele i vieta po ju adresu) tai, ju paduda agentams ir farmeriams, o kuriu niekas nepaima tai tūs gražina. Tas pats dedasi ir su tais, kurie suvisai ne adreso ne pažystamo neturi, ir nežino i kokia vieta vaziuje. Tuli atvaziuje, turėdami adresus, i New Yorką, Brooklyną ir Jersei City, ir teleponavoje pas savo gimines arba pažystamus laukdami, kad ju paimtu; bet labai daug kartu tropijesi, kad ne atvaziuje ju paimt, o agentams tokiu neduda, per tai ir ju gražina atgal. Užtai, apturejas telefona isz kaslegarnės, tujaus reikia pasiskubint tenai o jeigu laikas nepavelytu, dukit tai mums zinot apie tai po adresu, parodytu N. 11 „Vienybės, mes patys tokius pristatysime jums. Tropijesi ne kartą, kad laivas grįszta atgal per trumpą laiką, uz 10 dienu todėl reike pasiskubit su tum. Kad tropitusi kuriam buti kaslegarnėje, tai pamatytumet baise paroda. Tikidisi, kad suminksztitu nors ir kieciausia szirdi, pamaczius, kaip musu broliai uzdaryti uz grotu ir ne prileidze prie juju ne zodzio isztarti; kad vieno isz ju – pritari balsei vardą ir pravardę – tai visi bęga prie duriu, matydami, kad jau viena juju draugą paima, likusieje szauke su aszarom: „ratavokit mane! asz ne laimingas! Ak Dieve mano!“ Pula ant zemės ir verke, bet nieko ne pamaczyje; visos iszlietos aszaros nueina ant nieku, ne priszauke czia savo draugu; broliai vengencziai ir

pažystami, taip gi ir dvasiszki vadovai nepaduda jiems rankos, esantiems baisyj' nelaimėj', jie jau uzmirszo savo viengenczius, tegul szauke sav uz geleziniu groteliu ir grįszta atgal i baisyus nagus; kur sutiks ju baisyusi kankinimai!!

Praneszu visiems lietuviams Amerikos, kad siusdami gro-matas pas savo pažystamus, kurie nori vaziu i Ameriką ne sakytu atvazeve i kaslegarne kad jau tur koki darba, bet lai sako – neturiu darbo ir ne esu amatnikas ar farmerys. Praszau visu laikraszcziu apgarsiti ta. Szj met daugybės lietuviu vaziuje i Ameriką; musu tėvynėj' laikai eina vis blogyn per pigumą javu, kas diena szio mēnesio atvaziuje per New Yorką apie keletas desėtku lietuviu; daugiausia nu Panevezio.

Su gudone. J. G.

Ka mokslas daro?

Tas XIX amzius artinas vis artyn ir artyn, taip rodos viena giminė iszgaiszta, o kita atsiranda; o mes jau pralenkėm visas tautas ir visas svietiszkas gimines.

Zvilgterėkim ant praeito szimtmecziio – iszgirsime uzgimimā gariniu maszinu, teko jau tada matyt nekures gazines szviesas ir nekurius chemikus, kurie dūda musu amziuje daug kę gero pažinti.

1800 m. atsirado lempos su puikiausia chemiczeska szviesa, tai yra elektrika; ir szia-dien ziurint jau rodos viskas gana gerai iszmislyta tam praeitam amziuje, ir daugiau jau nieko nereike. Užzengė tas XIX amzius – ziurėkim kę daro svietas? Dabartės daug augszcziau stovi uz praeitą szimtmeti. Visur iszmislyjo visokius chemiczeskus daiktus; reikalingus gariniems laivams elektriszkas ugnis; inzinai visoki. Szia-dien girdime daug iszradimū. Zmogus, gu-

ledamas lovoj' gal uzdegti vi sūse namūse ugnis, atidarinėti visur duris, paspausdamas tik tai mažą guzikelį; teko girdėti, o kitam isz mus matyti elektriszkus peczius, kur verda visokius valgius labai greitai, nereikalaudami ne angliu, ne medzio; iszradimā mikroskopu arba ir daug kitoniszku reikalingu daiktu.

Paskutiniūse laikūse szio szimtmecziio pasirodė atsiženklinantis daiktas – iszradimas elektriszkos potographijos, kur atmusza visokius daiktus viduriūse žmogaus. Edisonas dūda svietui knetoscopą ir Phonograpą svietas mislyje, kad susidurė su szia-dieniniais iszradimais; bet ne taip yra. Tas darbas tai yra žmogaus mokslas ir praktikavojimas – tą vis daro.

Dabar keles dienas atgal buvo numuszę potographiję vieno žmogaus, katras nesziujo dvejus metus kulka rankoje. Likos atrasta spasabutos naujos potographijos ir iszimta; o ranka sugydita – rodos kaip niekados nebuvo įžeista.

Szia-dien jau danesza apie kitą iszradimā (Asbestos tawls). Asbestos abrusai, kaip susibrudis – mesk i raudoną pecziū ant ugnies, o po penkiu minutu iszimsi ir vel baltą, gražū; o kad jau abrusai toki atsirado – tai galima tikėtis, jog ne uz ilgo bus ir marszkinu tokiu, o bus didelė vigada, nės nereikės (skalbtii) plauti.

— Didziausias sveczius paliko mus ant visados ir jau daugiau nesugrįszsz.

Princeton, N. J. 10 – Profesorius C. A. Young, didziausias isz astronomijos departamento Princetones Universiteto, sako, kad Perrines kometas iszpalengvelės prasilenkė su lyguma zemės orbitos (?) Sausio 25 d. Toji kometas, Parabola, toks pat dangisz-

kas kunas kaip ir zemė: sunki, kieta ir eina apie savo eszilygei kaip ir kitos planetos. Jeigu ji butu susitikusi su zemės orbita – tai mums nelabai butu buvę mañdagu. (?) Orbita (lotykiszka orbita, tai yra keles, padarytas per planetas, kurio visados jos laikosi).

Garbė Profesoriumi Roentgen.

Namūse profesoriaus Roentgen, iszradėjaus puikiausio chemiczeskos potographijo Vokietijoje Wurtzburg, Universiteto studentai susiorganizavo ir su didele iszkilme nuėję pasveikino kaip garsingą chimijos iszradėją.

Kad tai galima butu dasiekti naujei iszrastu budu potograpavojimo vertumą visoki brangių akmenu ir kitoki daiktu ant dugno juriu tarę Anglijos ir Indijos.

— Kasztas Suvienytu Valtijų girtūkliu iszuesza \$1,200,000,000. Tabako isznes \$600,000,000. Mokslas isznsza \$400,000,000. Užlaikmas kuniju ir visokiu bazu cziū, neskirent ne jokiū tikjimū, kasztūje \$100,000,000 o visokios misijos iszdūda tai \$25,000,000 ant metu. A gi ne sarmata krikszczionin jogei tokią mažą dadelę tei dūda dėl apsakymo zod Dievo žmonėms, kurie szimtu metu negirėjo apie O tokias daugybes pinigų pleidze ant nieku – tos praktos girtybės, kuri nieko g nepadaro, tik tai skriaumus. Pameskime broliai nedorą papratimą, o imkit prie mokslo, skaitymo kr ir laikraszcziu; o tum ta pakelsime savo vardą, tautą. Riszkimės visi ry broliszkos meilės prigulėk prie draugyszcziu ir neklej me daugiau, kaipo zasilapės iszgauditi. Nedūl daugiau savo vardą bja

apsisaukokime patys save, kad kartais giltinė ant sprando ne užsisėstų; prisiziūrėkime mes patys ką tasai Jeauksonas pridarė mums blėdies. Jeigu svetimtaucziai neužstotų, būtų visai blogai. Chicago laikrasztis davė per nosį, kad šiandien visiems antausiai kaista. Ir priešais teisybę negalime stoti, vienas iš mūsų storijos pakelti vardą savo ir savo brolių, o kitas koksai mulkys storijesi apmesti kokia szlyna, ir nieko iš mūsų nebus, pakolei mes visi kada apsisviesime ir pamesime gudiszką raugą.

Dabar tuli iš mūsų ne yra tikrais mylėtojais liūsybės ir tėvynės, tik mylėtojai dektinės; o ta daro didžiausią blėdį tarpe mūsų.

Prancuzijoje, Paryžiuje bagotesnė lūma praleidže ant teatrų ir visokių sztuku \$3,702,525. Anglijoje, Londone kožnas biednas senelis gauna vieną dolerį ant savaitės; kur bagotesnė lūma išdūda ant metų vardan Viešpaties 35,000,000. Tik viename Londone!!

V. Dilionis.

Worcester Mass.

Meldžiu gūdotino „V. L.“ Rėdytojaus patalpiti į laikrasztį, jogei szvento Jūzupo draugystė iszkele pirmutinį didelį balių ant naudos draugystės. Balius būs antrą dieną Velykų, Panėdėlio vakare; ant St. Jean Baptiste Hall Bartlett Place. Nepamirszkite 6-tą dieną Balandžio 1896 m. prasidės nū 7 vakare ir trauksis iki 3 valand. nakties. Įtengimas 25 cen. dėl jaunikaczių su panelėmis, o apsiavedusių su moterėlėm. Muzikantai rėszs tikrai lietuviszkus szokius, taip kad ir seniausias turės kilnot kojas, trepsėdamas. Žodžiu kalbant, bus didelis lietuviszkas pasilinksmimas, kokio da niekados nematė lietuviai Worcester Mass.

Meilingai užpraszo me vietinę draugystę szvento Kazimierio; taip-gi užpraszo me draugystes lietuviszkas isz Boston Mass. lietuviszką draugystę isz Northampton Mas., isz Hathol Mass., Hardwick Mass. ir lietuvius North Brookfiel Mass. Meilingai užpra. Komitetas.

Brangus rėdytojau! praszau patalpiti porą žodžių į laikrasztį „Vienybė“. Vienas vaikas atsivilkęs isz Pensilvanijos į Orongę apsigyviano po N 17 Liberty str. Negaudamas ilgai darbo, iszsiskolyjo keletą dol. Pagalios mato, kad nekas jam pinigų jau ne nor dūti, o dirbti nenor, susimislyjo 17 d. szio mėnesio pasigamyt: naktį 11 adyną apvogė kitus burdingierius ir iszdumė po szimts pypkių. Ignaco Vitor pavogė \$50, Jono Meke \$10 czebatas ir kotą; Jono Andriusziuno \$10. To vagies buvo vardas: Andrius pravardė Kuczkaillis; o sziczion permainė pravardę ant Redman. Apie 20 metų senumo, mažo ugio plaukai jūsvi, be usų, striuka nosis, apskritus yėidas. Praneszu visiems savo broliams, kad apsisaugotumėt nū tokio latro. Kas žino kur jisai dabar randasi dūkit žinią ant szio adreso:

Mr. J. Mekis
N 17 Liberty str.
Orange Valley N. J.

Brangiausios gėrybės.

„Zeme tai yra kunas tautos“.

Isz lenkiszko vertė J. K.

(Tąsa.)

Už keletos dienų Baltrus užpirko miszes: vienas želauanas, o kitas dėkingas už parėjimą prapūlusio sunaus ir nors vieno anuko. Ant pavaiszinimo supraszė savo susiedus ir gimines, kurie apsiatė Jūr-

gi su visokiais klausinėjimais, kas buvo ir ką datyrė.

„Tai žmogus visai be sąžinės – kalbėjo Jurgis apie Mikalojų Jarzymką – „pakol visai ne prisitraukė mus prie savęs, tai taip laizėsi apie mus ir siulė mums aukso kalnus, ir prizadėjo kad patsai su mumis važiuos ir už kelionę užmokės; o kada jau mus visai apsuoko pasiraszymais, randavu patvirtinimu ir iszstumė isz mūsų tėvų žemės, tai patsai iszsisuko nū mus ir paliko. Pirmiausiai ant geležinkelio aptemdė mums akis, kad neturys tiek pinigų, o tik amerikonzki doleriai, kurių czionai visai ne nory imti; kad per tai mes patikėtume ir patys nusipirktume tikietus iki Hamburgui, kur prizadėjo mums už viską atidūti; o kada mes tenai nuvažėvome, tai kai po žaltys apsuoko ir vėl mus, o dūdamas man popierą už tikrą amerikonzšką pinigą ant tukstanczio dolerių taip kytrai perstatė ir prikaltė, kad turėjau jam patikėt ir, kaipo besmegenis, užmokėjau už laivakortias savo ir kitų iki Londono. Tikrai asz tikėjau, kad tai ta popiera yra gera, pakavojau į kiesznių ir da už jį patį užmokėjau iki Londono; o jis kytrumu – neva su reikalais į miestą – iszsprudo isz mūsų nagų. Kada mes apsižiūrėjome, kad jo nėra su mumis, tai jau laivas buvo toli nū kraszto. Baisinga tai buvo kelionė, žmogus nieko ne matai apart vandens ir dangaus, ir rodos, kad laivas tūjaus paskęs su žmonėmis. Sirgome visi – bet kas tai laimingai vis perėjo..... Na ir atvažėvome jau į Londoną Anglijoje. Miestas tas be galo ir kraszto, rodos atskyrus visai krasztas, kvailiojome tenai kaipo po miszką, ir nieko ne galima buvo dasklausinėti, ba anglikai mūsų, o mes jų nieko nesuprantame. Ant laimės sutikome netikė-

tai lenką, isztremta per maskolius isz lenkijos, tasai mus truputį pamokino ir atidarė akis. Czionai jau prasidėjo mano nelaimės – tikėjau, kad turiu pinigą amerikonzšką ant tukstanczio dolerių ir norėjau czion iszmainyti, ba jau savo grynų pinigų visai mažai ką teturėjau – czionai pasako man, kad tai nieko ne giliūjantis apgarsinimas apie isznaikinimą visokio brudo – ir da pradėjo jūktis isz manęs. Bet da asz ne norėjau patikėt ir pasikavojau tą nelaimingą popierą – bet ir Amerikoje tas pats mą pasakya, – tiktai dabar pasimacziau savo prapultį. Pasilikau apgautu ir pinigūs isztruktus neteislingai; ba vis mokėjau už kitus savo pinigais, o tie neturėjo kfm atmokėti mą; ir da iszmėtinėjo kad esiu kalcziausias, kad paleidau Jarzymką. Da Londone atidarėme Jarzymkos krepsį, kurį jis mą davė, praszdamas, kad asz paimcziau ant laivo ir tenai radom tiktai sudraskytas popieras ir visokiūs niekus ir czionai jau pasimatėme, kad Mikalojus mus apgavo, iszvedęs į laukus. Atgal važiuoti buvo negalima ir gėda. Na ir vėl sėdome ant laivo vos užsimokėja už laivakortes, jau pati net karielius turėjo pardūti, nes pinigų jau ne buvo.

„Na, ale pasakykit mą“ – užklausė, iszliūdęs isz užpezckio Kaspars, nelabai ką daug iszmanantis – „dėl ko tasai apgavikas, Mikalojus nū vedė jus iki marių ir ten paliko?“

„Da to nesupranti, mandrėcziau Kaspars“ – atsakė kó ne visi vienu balsu – jau rodos niekam nėra naujiena, kad toji Amerika tai labai turtinga be galo ir didelė szalis, sako kad tur 1000 m. ilgio ir labai plati, o viduryje neapgyventa. Tiktai raitosi tenai milzinzskos girios, nūgos ūlos ir pusczios; visur pilna bezdzionkų,

žalczių, meszkų, visokių szlykszczių kirmėlių, draskan-czių bestijų nesuskaitomai. Ir kad nors tik tai tas butų, bet kad daugiau patim viduryje tos szalies isz senų senovių gyvena laukiniai žmonės, kurių kunas isz tolo raudonūja, o lupos rodos isztinusios, tai tu tai labjaus reikia bijotis. Ir isz tolesnių krasztų yra atėjusių jūdujų žmonių.

Jurgis užtikrino, kad tai tikra teisybė, o Kasparas labai stebėjosi, kraipydamas galva ir kaip kada atsidusdamas.

Izmintingas Antanas, kuris mėgo paskaityti geras knygutes, ir labai prieg tam buvo žingeidus, taip atsiliėpė:

„Į gilumas tokio tamsaus kraszto, kur iki sziam laikui nėra nė vieno gyvo žmogaus, tur daugel pereiti metų, pakol bus viskas įtaisyta, kaip ana: bažnyczios, kunigai ir gera valdže, o dabar tai toki agentai ką nor tai daro su žmonėmis, jie gali sakyti už pinigų nuperka isz szio kraszto žmonės ir pristato taip gi už pinigų į tokias gilumas, kur be jokio prižiūrėjimo, prapūla mus broliai. Tie agentai ir pas mus mat atsilanko su tokiu mieriu.“

Tokiu, gali sakyti Judo szium, buvo ir tasai, Mikalojus Jarzymka, nės jisai gavo už kozną galvą, ką pristatė iki Hamburgui, po penkis dol.“

„Vieszpatie Dieve! riktelė jo Kasparius, tai tas, tai jau tikrai padarė taip, kaip, su galvijais. O Dieve! tai tas pardavė tavę, Jurgi, o tik tai už penkis dol., ugi aňą dieną mus szlėkta už skapus ne kaip apganytus gavo nū Szmuilos ir po penkis dol.“

Gaila pasidarė Baltrui savo sunaus, iszgirdus tokias kalbas, ir tūjaus pakreipė ant kitko sznekas.

„Pasiliaukime bevelyji su tū Jarzymka, jisai ne vertas yra, kad mes apie jį minėtume – ir jo duszę ardytume“.

„Kaip tai? ar jau jisai numirė?“ paklausė Jurgis.

„Tai tu da nežinai?“ įsikišo į tą kalbą kiti.

„Sunkesni už smertį dalis sulaukė jo“ – kalbėjo toliau Baltrus. „Gali žinot, kad su vogtais pinigais ne toli važiuosi. Įgijas tiek pinigų, pradėjo be apsiziūrėjimo gerti ir ruslabo. Nutvėrė jį girtūklų liga, baltoji karsztligė; czion vėl žydai užklupo už skolas o žmonių prakeikimas taip gi ne ant gero jam nuėjo. Pradėjo durnavot ir žmones be jokio reikalo užkabinė; tai ne ilgai trukus ir iszvezė nabagą į durnių namus. Ne vienam isz kaimiszkių mus susiedų tikosi matyt jį ten. Sakobaisiai trankosi ir keikia kaip tik įmanydamas pinigus. Bėgioja mat po namus, rodos už ko griebdamasi ir szauke: gelbėkite! O! ana atvažiuja isz Amerikos nesuskaitomai žmonių, prigirdys jie manę – gelbėkit.“

Nutilo Baltrus ir visi nutilo, tik tai po valandai atsiliėpė Jurgis.

(Toliaus bus).

Užmokėjo už laikrasztį.

“VIENYBE LIETUVNIKU”.

J. Grieszius Union City	\$2,00
J. Jablonskis Newark N. J.	„1,00
J. Valkofski „ „	„1,00
A. Starolis Binghamton	„1,00
F. Strakalaitis Detroit	„1,00
F. Semon Englewood	„1,00
J. Kazakevyczia Hazleton	„1,00
J. Zarborach Brooklyn	„1,00
F. Jacksan Scranton	„1,00
S. Spraga Globeville Colo	„1,00
J. Machnis Shaft	„1,00
P. Karavojus „ „	„2,00
T. Migauckas Worcester	„2,00
J. Daukszis Wilkes-Barre	„1,00
J. Vieraitis Worcester	„1,00
V. Daimanta Plymouth	„1,00
V. Draugelis Minersville	„2,00
Clubo Lietuv. „ „	„1,00
J. Petrikis Scranton	„1,00
V. Mockaitis Mahanoy City	„3,00
A. Silevyczia „ „	„1,00
S. Mack Elizabeth	„1,00
M. Damijonaitis Waterbury	„2,00
Lithuan. Citizens Club Minersv.	„1,00

H. G. Clauh Brattleboro	„1,00
A. Czerniauckas Soothold	„1,00
A. Suszinski Newton	„2,00
Ig. Krapavyczia Wilkes-Barre	„1,00
V. Mickevyczia Manchester	„1,00
A. Miller Lakeville	„1,00
F. Schvatz Hartranft	„2,00
A. Babaukas Elizabeth	„2,00
A. Mikalauckas Loyalhanna	„1,00
S. Skaczkauckas Silver Creek	„2,00
F. Kolis Plymouth	„2,00
M. Grant Cincinnati	„2,00
J. Martinkaitis Pittston	„1,00
A. Lasovyczius New Britain	„1,00
F. Mikolainis Thorp	„2,00
J. Sziupis Ontonagon	„2,00
J. Jakevyczia Europa	\$6,00
V. Poszka Shenandoah	„1,00
A. Abromaitis Baltimore	„2,00
A. Kaminski Stockton	„1,00
J. Szabrinskas Waterbury	„2,00
J. Jankautskas „ „	„2,00
F. Kasziuba Duryea	„2,00
V. Pauckauckas Waterbury	„0,75
J. Karbauckas Wilkes-Barre	„1,00
J. Barczas Glen Carbon	„1,00
S. Dura Indianapolis	„1,00
P. Szlimas S. Boston	„1,00
P. Sakalauckas New Britain	„2,00
S. Melavas Mt. Carmel	„1,00
S. Chekas Leadville	„1,00
J. Zaliauckas Waterbury	„1,00
Kn. J. Lietuvnikas Baltimore	„2,00
P. Staskevyczia Plymouth	„1,00
S. Pajaujis Sugar Natch	„1,00
P. M. Radzius South Bend	„2,00
A. Zaliauckas Uniondalle	„1,00
J. Pratapas Mahanoy Plane	„1,00
A. Adzgauckas Plymouth	„2,00
St. Szakaliunas „ „	„2,00
J. Simanavyczia „ „	„1,00
D. Petraitis Homestead	„2,00
D. Andrukaitis Pittsburgh	„2,00
M. Kupeziuskas Shenandoah	„4,00
J. Malinauckas Beadling	„1,00
K. Karpavyczia Pulman	„1,00
J. Kunca Shaft	„2,00
A. Stravinski Greenfort	„1,00

Gromatnyczia.

Eiles M. D. isz Waterbury'o netaipinamė dabar, nės labai daug buvo tokių eilių ant tos paczios temos, todėl, kaip mums pasirodė labai bus nū bodu skaitytojams, kaip vis vienokias reiks skaityti. Mažu po kiek laiko, kada užsimirsz apie tai, bus galima sunaudoti. Geriau tamista taip apie ką mums praneszk; korespondencijas visados galima sunaudoti. Taip gi ir tai reikia pasakyti, kad paťaisymas

eilių labai sunkus, nės ne visados galima sugriebti mislį raszėjaus, o kitaip perdirbti, tai pacziam raszėjui bus nelabai smagu. O vėl ir pacziam raszėjui eilių reikia labai daug darbo, kad gerai sustatyti, o apicziupai – neužsimoka.

Korespond. G. B. isz New Britain Conn., bus patalpinta įsekantį numerį.

Apgarsinimai.

Pajieszkau lietuviszko dūdoriaus (vargamistros), vyro izmintingo ir blaivaus, gerai instengenczio iszmokyti bažnytinius giesminikus.

Kun. A. Burba

Box 1053 Plymouth Luz. Pa

Lietuvos Kankles.

Iszleistos V. Kalvaiczio. Jose randasi per 70 tikrai tėvynainiszkių giesmelių ir yra koznam Lietuviniukui didei reikalingos, prekė 8 c. su prisiuntimu 10 c. Ant dabar padidinto katalogo, irgi naujausios knjgos bei knjgėles paminavotos randasi. Vieną katalogą praszant, reikia 5 c. į gromatą įdėti, o Lietuvos Kankles užpraszant, reikia 10 c. į gromatą įdėti; tada dykai podraug ir katalogas prisiunziamas adresas: V. Kalvaitis Tilsit Germany.

Pirmas Lietuviszkas Rubsuvis (kriauczius), siuva rubus pigei ir dailei taip gi sutaiso dāžą (farbūje) ir czystiję greit gerai ir pigei, todėl viengencziai pas savą po No 1934 Superior str. Cleveland Ohio.

Balius! Balius!

Puikus lietuviszkas balius bus keliamas Seredoje 15 d. Balandzio (April.) 1896 m., ant salės Landmesser's 152 S. Main str. Wilkes-Barre, Pa., ant naudos draug. szv. Mykolo, ant kurio užpraszome visus brolius ir sesutes, nės bus dailus pasilinksminimas ir bus viskas tvarkoje užlaikyta, o muzykė bus pirmos klisas. Tikietas tik po 25 c.

Meilingai užpraszo Komitetas.

Dede ir jo seserenas.

Isz lenkiszko verte J. K.

(Tąsa).

Mikalojus piktas žmogus, Herkulesas žinojo apie tai, kiti ir jį žino. Geras krikščionis netur mislyti apie atmonijimą, taip mus mokino kunigai.

„Gerai, bet ar visi jūdijie, kurie sziczion yra, jau krikščionys?“ paklausė p. Vanderstratenas.

„Visi!“ atsako drąsiai Herkulesas. „Kiti pabėgo, o krikščionys pasiliko, kad parodyt savo prisirizimą ir musztis už Massą. Tegul dabar Massa žino, kurie isz mus krikščionys ir jeigu nor tai gal mus nukankyti“.

„Ne noriu, Dievas liudiniku mano!“ atsiliepė p. Vanderstratenas, užgautas tūm iki gilumos szirdies. „Mat tie, kuriūs asz persekiojau, tie aukauja gyvybę savo, kad manę apgiti, o žmogus kurį asz visokioms geradėjystėmis apipyliu, prisidavė prie mano neprietelių ir taip skaudulingai manę kankina! Už tikro Emerykai tų žmonių nereikia man bijotis, ba kuris didžiausius prisakymus Vieszpaties: mylėk savo neprietelius, daryk gerai tiems, kurie tavę persekioja, taip szirdingai ir norei pildo, kaip szie kankinami ir persekiojami tarnai, tasai niekad nepadarys tav jokio blogo, arba kūm užrustys tavę“.

„Negerai, labai negerai, kad taip vėlai pažinau jų tą dorybę. Kad apie tą viską bučiau anksčiau žinojas, daugelis sziczion butų buvę atmainingai. Tai pasakyk Herkulese tavo broliams, kad jeigu mums pasiseks iszeiti gyvais isz sziczion, tai tada asz patsai pasirupysiu jums kunigą ir įstatysiu jums bažnyčią, kur be jokio persekiojimo galėsite sav melstis prie tikro Dievo! Už tiesą, tiktai nelaimėje ir dideliam reikale pažįsti draugus, — o tūs, kuriūs asz taip dabar pažinau niekad neiszsizadėsiu, kaip ir szits sunkus padėjimas jau pereis!“

Akys Herkuleso degė, kada p. Vanderstratenas kalbėjo, o kada pabaigė, atsiliepė karsztai: „Ne per vėlu da Massa! Herkulesas iszgelbės visus, atszauks kareivius! O jeigu pagaus jį, eis kitas jo brolis, ir taip net iki paskutinio“. Herkulesas jau norėjo eiti ir jau pravėrė duris, kaip toje pat valandoje iszoko koks tai jaunas murinas.

„Eikite greičiau — szuktelėjo, stovėdamas tarpduryja — užpūlikai artnasi su didžia galybė!“

Herkulesas ir Emerykas pagriebę ginklus nubėgo žemin, p. Vanderstratenas, drebėdamas isz baimės, parpūlė ant sėdynės ir stenėjo:

O Vieszpatie! gelbėk mus, ba neprietelių daugybės, o galybę jų mes neįstengsime sutrinti!“

Baisingi kariszki balsai ir vėl atsinaujino ir su neapsakomu įsiutimu artinosi prie rumų. Kulkos užė pro jų, bet tas ir pūlimas nekurių isz jų ant žemės, niekas jau negalėjo sulaikyti. Keletas isz jų pribėgo prie durių ir czion pradėjo krauti sziaudus ir kitokius deganczius daiktus, visai neatbodami ant nenustojenczio szaudymo, nės kulkos isz szautuvių nieko negalėjo jiems padaryti, ba jau per arti prilindo prie muro. „Turime iszeiti ant jų!“ pratarė Herkulesas į Emeryką toje pat valandoje, kaip tasai iszszovė isz piztalijeto be jo-

kios naudos į užpūlikus. „Jeigu nepasiskubjisme, tai jie padegs mus ir padarys isz mus keptieną. O Herkulesas beveilyja valgyti keptieną, o ne pacziam liktis keptiena“.

„Iszlindimas nieko mums nepagelbės“, atsako Emerykas. Ba kaip greitai mes atversime duris, jie visi rankszcziai suims, isispraus į vidų ir nugabaljys visus, nės mes per silpni atstovėti. O ar nėra sziczion kokio dikto graszto?“

„Grasztas mažu ir atsiras!“ kalbėjo Herkulesas, „bet ką su jūm bus daryta, juk neprieteliai nestovės ant vietos ir nėsidūs pergręžti, kaip statinė“.

„Na tiktai atneszk, o pamatysi ką asz su jūm padarysiu“, atsako Emerykas.

Herkulesas užbėgo ant augszto, kur visokių niekniekių buvo primėtyta, kurie ne labai kada buvo imami ir atneszė isz ten porą gražtų.

„Ot, ot! gerai bus!“ pratarė Emerykas. „Dabar tiktai greičiau nugramozdinkite nū durių viską“.

Tūjaus tas buvo iszpildyta. Emerykas padėjo ginklus į szalį, po tam, pamieravęs kurėme daikte pripūla virszus galvos žmogaus, iszgręžė skylę. „Aa, tai bus per ką ziurėt ant užpūlanczių?“ pratarė Herkulesas.

„Ne, tiktai kad szaudyti!“ atsako Emerykas. „Kaip greitai pristatysime szautuvės prie tų skylių, tai jie asz mislyju tūjaus pasitrauks“.

„Labai tai gerai!“ nusijūkė Herkulesas. „Dabar jau ir asz suprantu. Tegul dabar ateina tie padegikai, tai mes parodysime jiems kelę!“

Paėmė patsai kitą gražtą ir į trumpą laiką keletas skylių buvo padaryta dėl szaudymo. Pristatė prie tų skylių szautuvės ir kaip tiktai iszszovė, anie suriko smarkiai ir pradėjo bėgti tolyn. Mat jie pamatė kytrumą ir pasiskubino pasikavoti. Dabar nustumė tolyn visus czion sunesztus daiktus ir lengviau atsiduso apgultieje, pamatę, kad jau nēr ką bijotis padegimo. Anie gi nežinojo nē ką daryti isz piktumo, pamatę, kad iszmislintas plianas jų nuėjo be vertės. Nenustojenti ugnis isz szautuvių, nedavė prisiartinti jiems prie murų. Bet tas užpūlimas nepasiliko be aukos ir isz apgultųjų pusės. Iszleistos vilyczios pataikė kaip katrą įsimesti į vidų per iszdaužytus langus ir daugelį pažeidė, o penkis isz jų ant vietos paguldė. Emerykas, pamatęs tai, pradėjo iszmėtinėti sav, kad nesumislyjo da prieš tai kaip nors apsisergėti, ir paliepė dabar visas duris, iszėminėjus, atneszti ir jomis uždarinėti langus, po tam paliepė iszgrąžinėti skyles, kaip ir anose durise ir per tas skyles szaudyti.

Toku budu apsergėjo szaudanczius nū vilyczijų neprietelių, ir nē viena isz jų negalėjo į vidų įlėkti, kožną atsimuszė į duris stovinczias langūse. Tūjaus anie pasiliovė, pamatę, kad jų darbas ant nieko eina. Uzsislėpė tūjaus už medžių ir krumų, o Emerykas, gavęs truputį valno laiko, ėmėsi apziurėti pažeistūsius ir padėkavoti visiems už narsumą. Pažeistieje perneszti buvo į didelį kambarį, skaudėjimai užraiszioti, ir palikti dėl prieziuros gydytojui. Uzmusztūsius nuneszė į ledaunę, atidėdami laidojimą ant kitos dienos. Apziurėjas viską prigulincziai, nuėjo pas dėduką, kad daneszti apie tai ir praneszti taip-gi, kad jau pirmutinis užpūlimas atmusztas. Pasakodamas tai vis gyrė narsumą ir drąsumą tarnų, o prieg tam pridurė, kad užpūlimas kitas jau gal nē ne bus, ba neprieteliai pamatė kaip einasi jų

darbas ir gal but neszis atgal į gires.

Ponas Vanderstratenas džiaugėsi, klausydamas, nės tas jam sulengvino sunkumą szirdies. Vienok vis mislyjo, kad butų gerai, idant iszsiųstas but pasiuntinys pavyti kareivius, nės tada jau mislį nesitikėjimo, užimtų viltis, kad jau iszgelbėti bus. Herkulesas, kuris drauge su Emeryku atėjo, pasakė p. Vanderstratenui ir antru kart pertikrino jį, kad gatavas tai padaryti, mažu gal ir pasiseks kaip persprusti per tarpą neprietelių. Emerykas nieko priesz tai neturėjo, sunku jam vienok buvo persiskirti su savo draugu, užsiminė todėl ar kas kitas ne apsiimtų tai padaryti. Herkulesas nelabai noriai priėmė tai ir jau norėjo eiti žemyn, kad užklausti tarnų czion esanczių, kaip toje pat valandoje nuszvito visur ir tamsa nakties tūjaus persimainė, o kambaryje kur tūm kart jie buvo visos sienos ir czion esanti daiktai paraudonavo, kaip tai labai neaiszkiai.

„Visogalis Dieve, kas czion yra? suriko p. Vanderstratenas persigandęs, „da ne gal but, kad jau saulutė užtekėtų!“

Emerykas praszoko prie lango. „O, szlektai“, pratarė „dega jau visas mūsų maistas, nēr ką abejoti, jūs turėjo uždegti neprieteliai. Negalėdami atimti mums gyvastį, lieje savo apmaudą ant kitko. Bet apart to dega ve jau ir senoji cukrinyčia ir stubos tarnų, o pulkai jųdujų szoka aplink ugnį, rodos tikri sziaudadusziai! Hm, blėdis, kuri padaryta, tūjaus bus galīma užlyginti, bet kaip dabar nors vienam isz mus praszprusti pro jūs, dabar aiszkiau matyti ne kaip dieną. Atsisakyk nū tos mislies mielas dėduk! mes negalime mąstyti apie ką kitką, kaip tiktai patys ant savęs ir pagelbos Dievo, laukti-gi kokios pagelbos isz kitur visai negalima!“

„Taip, taip, jau asz matau, kad ne po ilgam turėsime prazuti!“ stenojo p. Vanderstratenas, ziurdamas per langą ant ugnies. „Jau isz tų prakeiktųjų nagų neiszbėgsime!“

„Likosi mums tiktai viena ir paskutinė viltis“, pratarė Emerykas. „Atidarykime duris, pusė isz mus tegul iszlyks, prasimusz kaip nors per eiles užpūlikų ir apims lūtus su kanūlemis. Jeigu pasiseks tas, tai jau tada iszgelbėti, nės szu vems kanūlių ne atstovės, kaip esantiejie ant lūtų galės visad atstovėt priesz kozną užpūlimą, jeigu laikysis tolume nū kranto. Asz pasirengęs buti vadu tų, jeigu Herkulesas su likusiais apsiima apginti namus“. Herkulesas iszpildys viską, ką tiktai Massa prisakys“, atsako jaunas murinas. Bet toks plianas netikras, ba neprietelių daugelis, o gal but ir lūtai po sargyba. Norints jie ir nemoka kaip su jomis apsieiti, bet vis-gi žino ką jos gal padaryti.

Jeigu lūtai ne po sargyba, tada reikia iszlysti ir pabandyti, bet jeigu jūs sergi, tada geriau sėdėti namūs ir gintis, pakol pagelba neateis!“

Na ale isz kur galima laukti tos pagelbos?“ paklausė Emerykas. „Mūsų draugai ir artymiausi susiedai gyvena už keletos mylių nū mūsų, o ant kareivių nēr ką nē tikėtis, kaip greitai nē viens isz mus negal daneszi jiems apie baisingą padėjimą. Turime ant visko but pasirenge, jeigu ne norime pragaiszi isz bado, kaip ziurkė pagauta į slastus“.

„Gerai!“ pratarė Herkulesas. „Na-gi tik palaukime praszvintant, o tada pamatysime ar lūtus sergi kas, ar ne, ir tada galėsime pabandyti, jeigu tie baidyklos neatstos nū mūsų. Mažu gal atsitraukti patys, kaip mes narsiai ir drąsiai ginamės. Iki sziol da nēra taip baisingas padėjimas, kad

stacziai lysti į nagus giltinės!“

„Hekulesas tur teisybę“, atsiliepė p. Vanderstratenas, kuris labai nenoroms klausė apie persiskyrimą su seserėnu, geriausiu užtarėju tame padėjime.

Emerykas vis negalėjo da apsisoti, jo jaunas ir drąsus karsztis traukė kad kaip nors greicziau pabaigti tą viską. Herkulesas patėmijo tai ir atsiliepė: „Massa pasiliks sziczion. Sziczion nēr ko bijotis. Mažu ateinanczią naktį kaip nors iszsprusime prie tamsumos. Dabar rįztis ant to tai labai bangu. Palaukti valandėlę, tai vis-gi asz mislyju geriau nē kaip mirti“.

„Na, kad jau abudu taip prieszinatės, tai-gi palaukime vardan Dievo“, atsako Emerykas. „Kad tiktai butų kas gero, kad už tą laukimą nereiktų skaudziai atsakyti“.

Prisiartino prie lango ir paziūrėjo. Ugnis, padaryta per neprietelius, kas syk vis platinosi, smarki liepsna nū stubų murinų trukdama neszėsi rodos tiesiog į padanges, debesiai dumų apsiautė visą aplinkinę; o didelės kibirksztytys kaipo spieczius biczių, lakiojo tolumo ir užgesdamos krito žemėn. Ant laimės visai tiktai silpnas vėjelis putė ir tai visai į kitą pusę rumo, tokiu budu negalėjo dasiekti iki jų ugnis. Szviesą nū tos ugnies buvo taip didelė, kad visai aiszkiai buvo galima pamatyti užpūlikų aibis, isz kurių vieni szoko, kiti, ant kiek buvo galima, plėszė ir neszė isz ugnies viską kas tiktai buvo dėl jų naudinga. Ponas Vanderstratenas, suraukęs isz piktumo kaktą, ziūrėjo ant to naikinimo, o Emerykas smogėjo (tieszyju) jį, sakydamas, kad blėdis ta greitai užsilygjis ir vis tas mažai ką giliūja, kad tiktai jie prie skleptų, kur visos gėrybės sudėtos, nedasimislyjų ir neįsilauzė, o taip-gi ir maszinų, kurias jisai sustatė neisznaikino. „O apie vieną ir kitą nēr ko nē bijoti — ba sklepai sustatyti tiktai isz vienu akmenu, o maszinos per daug toli nū sziczion, asz mislyju ne norės jie taip toli traukti!“ kalbėjo Emerykas. „Todėl tegul degina szias stubas, nerustauk labai dėduk! o ką visoki valgomi daiktai, kurie sudėti buvo krautuvėje, sudegiti, tai dėl mus da geriau, nės ir jie ilgai czion negalės buti, ba nebus ir jiems kūm maitytis, o jie to negalės iszneszi ir eis sav atgal į gires“.

Ponas Vanderstratenas nusiramino kiek, o Emerykas, pasznekęjęs su Herkulesu, ka da butų galima padaryti szia naktį, nuėjo ant pasilsio, jautėsi labai nuvargintu ir norėjo pramigt keletą adynų, kad isz ryto su naujomis spekomis pakilti dėl karės su užpūlikais.

Apdraskytas per jaguarą petys pradėjo labiau jaustis, o visi gerumai, kokius turėjo perneszi per vakarykszczią dieną ir szia naktį smarkiai suvargino. Parvirto ant kanapkos, o kvėpavimas sunkus ir vienodas pertikrino Herkulesą, kad jau jo draugas miega. Herkulesas, palikęs jį, nuėjo žemėn, kur buvo visi apginėjai, kad jausti iki jaunas Emerykas pramigs ir su pastiprintomis pajiegomis imsis už savo veikalo.

Ponas Vanderstratenas, paziūrėjęs ant seserėno, palingavo galvą ir pramurmėjo sav po nosę: „Ak, kaip pavydžiu tam jaunikaicziui! Jisai miega, kada szale jo stovi piktas neprietelius, kaipo įsiutęs vilkas! Laimingas, ilsėk mano suneli!“

(Pabaiga bus.)

**GERIAUSIA
UZEIGA**

ir skaniausi
gėrymai, kaip
tai: Alus, Por-
teris Elius ir
visoki likieriai

Simą Paukszti

131 N. Main ulyczios
NANTICOKE, PA.
Skersai kelę priez Banką

Pirmutinė užeiga dėl Lietuvių
pas **Stasi Bagdoną.**

Arielkų visokių, alaus labai gar-
daus, gero vyno, cigarų ir t. t.
Ne praėk pto savą brolaul' atsi-
lankyk nors sykutij!

E. Main ulyczios po No 204
Plymouth, Pa.
5-11. 97

Patrukimas išgydomas

grėitai, lengvai, neatsinaujnancziai.

Tikrai galima išgydyt nū-
patrukimo (ar kitokių ligų)
seną ar jauną be skyriaus nors
ir labiau butų įsisenėjus tą li-
ga.

Naujas išradimas gydymo
visiszkai be jokio skausmo, be
jokio pažeidimo ir pjaustymo.

Išgydyt galima per ketures
ar asztūnes savaites, ateinant
tiktai vieną kartą ant savaitės.

Gydymas ne atitrauke nū
darbo sergantį.

Žmonės išz aplinkinės gal
atvaziūt ir tą paczią dieną su-
grįžszt atgal.

Peržiurėjimas dykai.

Dr. A. P. O'Malley
80 S. Washington st.
Wilkes-Barre.

DANTISTAS.

Traukiu dantis be jokio skandėjimo.
Dr. N. H. Meyers Eley House, ant Main
ulyczios. Ofisas atidarytas nū 8 iki 12 p. p., nū 1
iki 5, ir nū 7-8 vakaro. III-IX 96

Fred. Schwartz & Bro.

Pardavėjai į karcziamas ir į stubas:
Vyno, Arielkos, Alaus ir Porterio.
Baczkomis ir bonkomis.

Taip-gi vynas ir arielka, geresnio
iszdarbio, reikalaujami į vaistus.

123 E. Main str. PLYMOUTH, PA.
Kar didelė bonka szale darytų stovį (sign)
5-11. 97

Dovanai! Geriausias Elgin
Laikrodėlis su lenciugėliu.

Atsiųsk szitą apgarai-
nimą su savo pilnu var-
tu ir adresu, o mes tav
prisiųsime geriausį
Elgin Laikrodė-
lį su lenciugėliu
dykai dėl peržiurėjimo.
Luksztai yra czysto
aukso lėtos prabos,
su primalezytu metalu
kuris jam pridūda dru-
tybę ir geriau lezrodo
ne kaip už \$40 laikro-
dėlis. Viduriai yra ge-
riausi Elgin, gvaranta-
vojami ant 20 metų.

Lenciugėlis dailus
pauksūtas ir pardavi-
nėjamas pas dzlegorni-
kus po \$3.50. Peržiurėk
nuėjus ant express offi-
ce tą viską, ir jeigu atrasi vertu tą pinįgų, tai už-
mokėk tą menką sumą \$9.25 ir laikrodėlis su
lenciugėliu bus tavo savasčia.

DIAMONT WATCH CO.
CHICAGO Ill.

25-111, 96

Mes norime pardūt rakandus (fur-
niture)

Mes turime visokių dėl stubos rei-
kalingų daiktų.

Pardūdame su mažu uzdarbiu, pa-
sitikėdami daugiau pirkikų.

Ateik ir pažiurėk pas mus.

John Moore,

144 Main ulyczios,
Plymouth, Pa.
Zemiau Bull Run Skerskelio.
5-11. 97

Ant. Mockaiczio
„Kosciuszko Hotel“

Uzpraszaui brolius lietuvius neuž-
mirsztai užeiti pas manę. Rasite pas
manę meilingą priėmimą. Vynai,
likieriai, alus, cigarai ir uzkandziai
visada pas manę kuo no geriausi.

118 Canal Str., **WILKES-BARRE.**
Priez L. V. gelezinkelidvarį.

**Galima gauti su prisiuntimu
szias knygas:**

1. Istorija Katalikų Bažnyczios.
Ji yra labai naudinga dėl perskaity-
mo kožnam katalikui. Kasztūja 1.00.

2. Trumpa perzvalga lietuvystės
darbų Amerikoje 1892 m. Ji izzro-
do aiszskiai lietuviszkių bedievių dar-
bus ir podraug kaip katalikas turi
nū jų apsisaugoti. Kasztūja. 20c.

3. Valtis bei izzguldymas szventų
evangelijų ir lėkeijų ant visų metų
su labai naudingais dvasiszkais skai-
tymais. Puslapių esti 896. Linkė-
tina kad kožno lietuvio namūse ji
butu. Kasztūja — 1,50c.

pas **Kun. A. Burba.** Box 1053
Plymouth, Luzerne, Co. Pa.

Skaityk su atyda!

Firmas Lietuviszkas **BRAVORAS** Su-
vienytose Valstijose Sziaurinės
Amerikos, kuriame izzdirba geriau-
se ALŲ PORTERŲ ir ELIŲ.

Nes yra daromas izz grynų javų
ir geriausių apfinių, norint ir ge-
riant truputį užsilinksminti bet gal-

vos neskauda, nes jame nėra
jokių primaiszytų kvarbų nē
proszkų.

Todėlgi perkantieji ir par-
davėjai (karcziarnikiai) visa-
dos reikalaukite Lietuviszko

alaus: — viena jog yra geriausias alus, o antra teip darydami suszelpsite
savo Vientauczius lietuvius:

**POLISH--LITHUANIAN
BREWING CO.**

DANVILLE, PENN., A.

M-A CARROLL M. Daktaras.

Ofisas ir gyvenimas —
Cor. Church & Eno ulyczios
PLYMOUTH, PA.

Ofisas atidarytas — iki 9 lez ryto, nog 1 iki 3 ir
nog 6 iki 9 po pietų. 5-11. 97

**LIETUVISZKAS
Saliunas**

Jūzo Miliucko,

Szaltas alus, skanus gėrymai, gar-
dus, cigarai. Smagi vieta dėl užei-
gos. Praszau brolius atsilankyti
pas manę.

Jūzas Miliuckas,
MAHANAY CITY.

**Pigčiausia Lietuviszka krautuvė
visame mieste.**

Galima gauti, perkant tik-
tai už pinįgą:

Silkių baczkutė už	60 c.
22 svaru cukriaus už	1.00
Cal. Ham svarą už	7½ c.
Sudytų laszinių svarą už	7½ c.
Rukyty laszinių svarą už	9 c.
Szvieži kumpėi	7 c.
Deszrelės baksais po 7 c. už svarą.	
Bulvių buszelį už	30 c.
Miners extra Tabakas	30 c.
4 svarai Kėksų už	25 c.
4 „ Crakesų	25 c.
Szviežių kiausziųjų tuz. už	14 c.
Svaras sviesto už	20—15 c.
Svaras geriausių taukų —	7 c.
7 dėzes Sardines	— 25 c.
3 dėzes pieno	25 c.

pas
M. Bartikowsky,
252 East Market Str.,
Wilkes-Barre, Pa.

4-tose duryse nū Stegmaterio Bravoro.

Szviežio ir gardaus Aluczio, gerų Arielkų kvepen-
czijų Cigarų gausi pas

F. Szczecina ir F. Reszkevicze
Lenkiszkas Saliunas
Plymouth, Pa.
5-11-97

Lenkiszkos knygos

maldu, pargabentos izz užmarės.
Gaunamos pas Jūz. Pauksztį.

Westchnienie duszy pobożnej, zbłór nabożenstw
i pleśni z przydanem Drogi krzyzowej, Gorzkich
żali i psalmów \$1,50.
Złoty Oltarz czyli zbłór nabożenstw dla chrześ-
cian i katolików \$1,30.
Oltarzyk czyli zbłór nabożenstwa dla młodziezy
katolickiej 70 c.
Wyborek nabożenstwa dla młodziezy katolic-
kiej 50 c.
Mały złoty oltarzyk dla pobożnych dzieci ka-
tolickich 45 c.

Uždėta

Nū 1874 m. **RAVES** krautuvė 1896
geriausi auksiniai ir sidabriniai Dzie-
gorėliai ir visoki kiti daigtai.

pas **RAVE'S**
Plymouth, Pa.
18-111, 97

John J. Lynch.

Pardavėjas visokių nesvaiginanczių
gėrymų bonkutėmis.

Ofisas 147 M. Ulyczios
PLYMOUTH, PA.
5-11. 97

Tėmykite.

Padūdu dėl visų žinios jogei už-
dėjau Hotelį dėl savo viengenczių
lietuvių *Nanticoke, Pa. po numeriu*

131 N. MAIN. ulyczios priezais BAN-
KĄ tik skersai kelę, jeigu kuris pri-
butumėt į Nanticoke su koku reika-
lu, užeikite pas manę, o visados dėl
savo viengenczių busiu pagelboje,
kaipo tikras jusų brolis lietuvis
Simas Pauksztys.